

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: OT/79/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010368
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Miková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2023:1623010368.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou JUDr. Veronikou Mikovou, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods.2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. októbra 2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B. narodený XX. XXXXXXXX XXXX v C., trvale bytom D. XX, E. F. G.,

sa uznáva vinným, že

dňa 19.07.2023 v čase približne o 20.30 h v k. ú. obce H., v rekreačnej oblasti I. XXXX, prišiel pod vplyvom alkoholu ku poškodenej D. J., ktorá je zdravotne postihnutou osobou, do chaty, ktorú obýva poškodená D. J., následne sa začal správať agresívne a búchal zovretými päťami po stole v predsieni, kde sa na stole nachádzalo v nádobách jedlo, ktoré následne po dome rozhádzal, nádoby porozbíjal, načo mu poškodená povedala aby prestal, čo vyústilo až k slovnému konfliktu, pričom obvinený poškodenej D. J. vulgárne nadával so slovami: „Ty si prijebaná, ty pičo, víš kde skončíš? V dome dôchodcov!“, následne poškodenú D. J. fyzicky napadol, a to takým spôsobom, že pristúpil k poškodenej, ktorú chytiac oboma rukami pod krkom, začal škrtiť, počas toho kričal: „Ty kurvo, ty si tak sprostá, prijebaná!“, potom ju oboma rukami chytil a ťahal za vlasy, následne niekoľko krát udrel zovretými päťami do oblasti tváre a hlavy, kde obvinený spôsobil poškodenej povrchové poranenia v oblasti tváre, následne obvinený vyšiel von z chaty, na čo poškodená rýchlo uzamkla vchodové dvere chaty, pričom sa ihneď obvinený vrátil naspäť ku vchodovým dverám, kde kričal a vyhrážal sa poškodenej so slovami: „Ty kurvo hnusná, zabijem ťa! Nepraj si čo ti spravím! Podrežem ťa! Otvor!“, pričom toto viac krát zopakoval, čím týmto konaním vzbudil u poškodenej D. J. dôvodnú obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie mihalnice a okolie oka, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie v nemocnici v Malackách s predbežnou dobou liečenia do 7 dní,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký skutok spáchal na chránenej osobe – na chorej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. f) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 21. 07. 2023 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 21. 07. 2023, č. 2 Pv 188/23/1106-7, na obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. f) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Sudkyňa pre prípravné konanie vo veci rozhodla trestným rozkazom sp. zn. 0T/79/2023 zo dňa 22.07.2023. Voči trestnému rozkazu podal obžalovaný včasný odpor, nakoľko sa cítil nevinný. Samosudkyňa vo veci nariadila hlavné pojednávanie, ktorého sa zúčastnili prokurátor, obžalovaný, obhajca a poškodená.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne-poškodenej D. J., súd ďalej oboznámil podstatné listinné dôkazy predovšetkým lekársku správu k zraneniu osoby č. I. 35, ambulatnú správu č. I. 36, preukaz osoby ŤZP č. I. 37, fotodokumentáciu k zraneniu poškodenej č. I. 39-41, aktualizovaný odpis registra trestov, aktualizovanú centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov a obsah CD nosiča so zvukovým záznamom tiesňového volania poškodenej.

Na hlavnom pojednávaní dňa 04.10.2023 obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vypovedal, že k tomu, čo sa stalo 19.07.2023 sa pridrižiava jeho prvej výpovede. Odvtedy čo sa to stalo s poškodenou spolu vychádzajú normálne, vec si objasnili a chodí jej pomáhať aj s prácou okolo domu. Čo sa týka konfliktu dňa 19.07.2023 boli nervózni, jeden aj druhý, handrkovali sa, on potom na chvíľu išiel z chatky von a následne sa vrátil dovnútra. Prebehla medzi nimi slovná hádka, potom sa handrkovali, kmásali sa, on sa jej ale určite nevyhrážal. Poškodenú urazilo to, že jej povedal, že skončí v domove dôchodcov. On následne vyšiel z chatky von, kde si zapálil a nadával. Povedal „do piče“ a tiež uviedol, že „ako takto žiť, to by som sa radšej zarezal“. Následne sa vrátil dovnútra do chatky a išiel si ľahnúť. Následne prišla polícia a on odišiel s nimi. Poškodená zavolała políciu, lebo bola na neho nahnevaná, že jej povedal, že skončí v domove dôchodcov. Okrem toho mali obaja aj vypité. K zraneniam poškodenej došlo tak, že sa sama udrela barlou, alebo spadla, on ju neudrel, oni sa iba doťahovali. Čo sa týka jej zranení udrela sa na oko, inak nemala žiadne zranenia. S poškodenou spolu žijú, majú partnerský vzťah a keď nechodí do roboty, tak spolu bývajú. V ten večer užívali alkoholické nápoje aj s poškodenou.

Svedkyňa-poškodená D. J. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je partnerkou obžalovaného. Čo sa týka jej osoby a zdravotného stavu pred 3 rokmi prestala chodiť a zdravotný stav sa jej zhoršuje a to aj z dôvodu, že nemá nárok na zdravotnú starostlivosť, lebo je dlžníkom. Za súčasného zdravotného stavu nemôže vykonávať ani živnosť a poberá iba dávky v hmotnej núdzi. Čo sa týka incidentu dňa 19.07.2023, obžalovaný došiel do chatky, v ktorej býva už pod vplyvom alkoholu, následne začali ešte ďalej piť. Aj ona pila, pričom berie aj lieky, na ktoré sa piť nemôže. Následne sa začali hádať kvôli životným problémom, hádali sa za celý život a taktiež kvôli financiám. Vyčítali si osobné veci. Po tom čo nachystala večeru nastal konflikt a to tak, že obžalovaný začal búchať pästou po stole, ona ho upozorňovala nech nebúcha, no o neprestal a následne padla celá nádoba s pomazánkou na zem a celá chata bola zašpinená od jedla. Potom začala aj ona kričať. Obžalovaný jej povedal, že skončí v starobinci, čo ju veľmi urazilo, kričala naňho, že prečo jej to povedal. Obžalovaný následne vyšiel von pred chatku, kde začal vykrikovať a ona sa v chatke zamkla. Obžalovaný vykrikoval slová „ty pičo, kurvo“, urážal ju že je „kripl“. Nevyhrážal sa jej, že by ju chcel zabiť, toto všetko vykrikoval na dvore. Počas toho ona vo vnútri začala upratovať rozsypané jedlo, v chatke sa zamkla, lebo vykrikoval a chcel ísť dovnútra, následne začal na dvere búchať, a chcel ísť dnu. Používal vulgárne slová ako „piča vyjebaná“. Potom si už vonku sadol a nenadával. Následne potrebovala ísť von po vodu, lebo vedľa chaty majú studňu. Ako otvorila on následne vošiel dnu a išiel si ľahnúť. Keď si išiel ľahnúť, ona bola nešťastná a zavolała políciu. Povedala im, že sa jej vyhrážal zabitím, pýtali sa jej na to, či sa cíti ohrozená, vtedy však už bol obžalovaný v spálni a nevedela uviesť, či

počul, že volá na políciu. Obžalovaný v ten deň vypil asi trištvrté fľašky vodky s objemom 0,7 l, nevedela to však uviesť presne. V chate sa udial konflikt iba tak, že sa rozbil riad, už nič viac sa neudialo. Čo sa týka jej zranení, ona sa potkla a spadla na hranu drevenej stoličky, obžalovaný ju nenapadol. Ona to tak nahlásila na políciu, aby sa mu pomstila. Potkla sa o koberec a káble ktoré mali v chatke natiahnuté, a padla na drevenú okrúhlu stoličku. Toto sa stalo až keď bol obžalovaný v spálni a ležal, vtedy sa potkla. Policajtov sa rozhodla zavolať v momente, keď obžalovaný vonku nadával a búchal na dvere. Aj na polícii vypovedala, že sa jej obžalovaný vyhrážal a že ju zranil, lebo bola nahnevaná a nešťastná. Spadla tak, že si buchla ľavú stranu tváre. Priebeh udalostí bol taký, že sa pohádali, obžalovaný išiel von, následne volala políciu, potom išla po vodu a keď obžalovaný vošiel dovnútra a išiel si ľahnúť tak spadla a spôsobila si zranenia. Nevie si to časovo zoradiť, kedy presne políciu volala. Telefonicky polícii nahlásila, že sa jej obžalovaný vyhráža a že ju ohrozuje, presné slová si už nepamätala. Keď volala na políciu povedala im, že partner na ňu kričí, nadáva jej a vyhráža sa jej. Má problém pamätať si udalosti, lebo berie lieky a na tieto lieky nesmie piť. Následne jej to nerobí dobre.

Podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku bola na návrh prokurátora prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi svedkyne, v rámci ktorej uviedla, že obžalovaný pristúpil ku nej, pričom ju oboma rukami zdrapol pod krk a začal ju škrtiť, počas toho kričal a vulgárne nadával: „Ty kurvo, ty si tak sprostá, prijebaná!“. Potom ju chytil hneď za vlasy, obidvomi rukami, opakovane ťahal za vlasy a potom ju oboma rukami udieral pästami do oblasti tváre ako má líčne kosti, z toho útoku má aj podliatiny na tvári. Nerozumela jeho správanie, veľmi ju to vyľakalo, nikdy predtým ho nevidela takto rozčúleného, a to ho pozná od detstva, nikdy v minulosti ju nenapadol. Ako ju bil, tak sa snažila chytiť jej telefón, ktorý bol položený na stole a privolať pomoc. On si to všimol, ale vytrhol jej ho z ruky a hodil ho naspäť na stôl, ale potom sa jej už podaril chytiť. Udrel ju asi 4-krát pästou do tváre a potom prestal a išiel von z chaty. Ona sa rýchle postavila a v chate sa uzamkla. Ihneď telefonovala na pomoc políciu. Ako bola uzamknutá v chate, tak obžalovaný, hrozne silno vykrikoval, až priam hučal v amoku, že ju zabije a že jej tú chatu rozbije. Počula ako vulgárne nadával so slovami: „Ty kurvo hnusná, zabijem ťa! Nepraj si čo ti spravím! Podrežem ťa! Otvor!“ . A toto opakoval. Veľmi sa ho bála a bojí. On bol v takom amoku, priam hučal a nervačil. Veľmi sa bála, že tu sestrinu chatu rozbije a kto to potom opraví a zaplatí škodu, preto mu otvorila dvere do chaty a pustila ho dnu, aby sa upokojil. Potom vošiel do chaty a išiel si ľahnúť. Po krátkom čase prišla už hliadka PZ. Z jeho správania z toho ako ju napadol, z toho ako kričal, mala a aj má vážnu obavu o svoj život a zdravie. Zranená bola len povrchovo, mala modriny pod očami a bola poudieraná po hlave, bola aj na lekárskom ošetrení, pričom lekársku správu už na polícii odovzdala.

Svedkyňa-poškodená J. sa k čítanej výpovedi vyjadrila, že si to vymyslela, chcela sa obžalovanému pomstiť za to, že ju urážal. Svoju výpoveď chcela aj stiahnuť a neuvedomila si dôsledky takéhoto krivého obvinenia. Ako obžalovaný búchal do dverí a chcel sa dostať dovnútra, bála sa, že dvere rozbije. Obžalovaný pritom vykrikoval, že skončí v starobinci a ďalej si nepamätala čo už presne vykrikoval. Na otázku kedy si vymyslela, že obžalovaného krivo obviní uviedla, že si už nepamätá, kedy si to vymyslela, výpoveď z nej vyšla iba tak z hnevu, chcela obžalovaného potrestať a neuvedomila si následky. Keď v predošlej výpovedi uviedla, že obžalovaný jej nadával slovami: „Ty kurvo hnusná zabijem ťa! Nepraj si čo ti spravím! Podrežem ťa ! Otvor !“, nehovorila pravdu, pravda je to, ako vypovedá teraz. Polícia následne zavolała zdravotnú službu, ona ošetrovanie odmietla, no oni záchranku aj tak zavolali. Lekár sa jej na nič nepýtal ani na to, ako k zraneniu došlo. Pokiaľ uviedla, že z jeho správania mala vážnu obavu o svoj život a zdravie uviedla, že mala strach z toho, že by búchaním mohol poškodiť dvere a taký celkový strach ktorý cíti niekto, keď mu niekto nadáva, nebola si istá, čo sa bude ďalej diať, nebola si istá, či na ňu nezaútočí, aj keď toho sa až tak nebála. Oni si s obžalovaným následne vysvetlili, čo hovoril a čo nehovoril, ani si neuvedomila, že ho krivo obviňuje a že je to trestný čin.

Na otázky obhajcu svedkyňa ďalej uviedla, že s obžalovaným majú partnerský vzťah. Obžalovaný má u nej vedený prechodný pobyt, stará sa o ňu, lebo ona sa o seba nevie sama postarať. Obžalovaný jej preto musí pomáhať. Trávi u nej asi polovicu z týždňa, alebo príde keď mu zavolá, že niečo potrebuje. Užíva lieky: pramipexol, doretu, vygofenak a potom lieky také iné, ale to nie sú ovplyvňujúce lieky. Pramipexol ju ubíja a utlmuje, nemôže kvôli nemu šoférovať, lebo je po požití unavená. Tieto lieky užila aj v inkriminovaný večer v spojení s alkoholom. Prvý krát keď vypovedala na polícii, sa cítila unavená a je možné že ešte bola pod vplyvom alkoholu.

Na otázky sudkyne svedkyňa ďalej uviedla, že počas konfliktu vo vnútri chatky sa handrkovali, a to tak, že si nadávali, vyčítali si veci, boli pri sebe za stolom, pričom aj sedeli, aj stáli, aj sa pohybovali, nepamätala

si situáciu už natoľko presne, že by vedela uviesť či došlo aj k fyzickému kontaktu. V minulosti sa jej už viac krát stalo, že volala na políciu, keď bol jej bývalý partner napitý. Obžalovaný nemal počas incidentu žiadnu zbraň.

Z lekárskej správy k zraneniu osoby zo dňa 20.07.2023 vyplýva, že poškodená D. J. bola lekársky vyšetrená, po tom čo uviedla, že bola napadnutá partnerom, ktorý jej pritlačil hlavu do okna a potom ju niekoľko krát udrel päšťami do tváre. Poškodenie zdravia bolo lekárom opísané ako hlava palp. citlivá vo frontálnej oblasti a tváre, kde pod ľavým a prvým okom sú hematómy aj opuch. Jednalo sa o ľahké zranenie s dobou liečby do 7 dní.

Z ambulantnej správy Nemocnice Malacky- Nemocničná a.s. vyhotovenej dňa 20.07.2023 o 00:38 hod. vyplýva, že poškodená uviedla, že pred 3 hodinami bola napadnutá partnerom, ktorý jej pritlačil hlavu do okna a potom ju niekoľko krát udrel päšťami do tváre. Lekár opísal objektívny nález nasledovne: GCS-15, poloha aktívna, orientovaná, hlava na poklop nebolestivá, hlava palp. citlivá vo frontálnej oblasti a tváre, kde pod ľavým a pravým okom sú hematómy aj opuch, izokoria, fotoreakcia +/+, bez nystagmu, reč artikulovaná, jazyk plazí stredom, zuby cerí, mimika sym., uši a nos bez výtoky, šija neoponuje, menin. Negat., bez lateralizácie, postoj a chôdza bez tibulácií. Následne poškodená podstúpila CT mozgu a boli je stanovené diagnózy : S0005- Povrchové poranenie vlasatej kože hlavy: pomliaždenie, S001- Pomliaždenie mihalnice a okolia oka, W500- Udretie, bytie, kopnutie, vykrútnutie, pohryzenie, alebo poškrabanie inou osobou.

Z preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom č. 212489 zo dňa 03.04.2023 súd zistil, že poškodená je zdravotne ťažko postihnutou osobou.

Zo zvukového záznamu hovoru poškodenej na tiesňovú linku zo dňa 19.07.2023 o 22:41 hod súd okrem iného zistil, že poškodená zavolała na linku 158 a uviedla, že je v ohrození. Je na K. H.- I.. Priateľ ju zbil, vyhráza sa jej. Potrebuje pomoc. Uviedla, že sa jej vyhráza zabitím a zbil ju päšťami do tváre. Ďalej uviedla, že je vnútri v chate a útočník je vonku a bojí sa ho. Na otázku, či je moc agresívny uviedla, že áno, je pod vplyvom alkoholu, pričom ona nie je. Útočníka označila menom B.. Doplnila, že má dobitú tvár, ale ošetrenie nepotrebuje. Útočník sa dobíjal do vnútra chatky, ale bola zamknutá, mal pri sebe nôž.

Z hovoru poškodenej s operačnou dôstojníčkou zo dňa 19.07.2023 o 22.53 hod. súd okrem iného zistil, že poškodená útočníka pustila dovnútra, lebo sa jej vyhrázaľ, že ju zabije.

Na základe takto vykonaného dokazovania a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, dospel súd k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a že ho spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o výrok o vine a právnej kvalifikácii, súd v prvom rade konštatuje, a to ani nebolo sporné, že dňa 19.07.2023 v čase približne o 20.30 h v k. ú. obce H., v rekreačnej oblasti I. XXXX, prišiel obžalovaný pod vplyvom alkoholu ku poškodenej D. J., ktorá je zdravotne postihnutou osobou, do chaty, ktorú obýva poškodená D. J., následne došlo ku slovnému konfliktu, pričom obvinený poškodenej D. J. vulgárne nadával so slovami: „Ty si prijebaná, ty pičo, víš kde skončíš? V dome dôchodcov!“, následne obvinený vyšiel von z chaty, na čo poškodená rýchlo uzamkla vchodové dvere chaty, pričom sa ihneď obvinený vrátil naspäť ku vchodovým dverám, kde kričal a nadával. Tieto skutočnosti zhodne vyplývajú z výpovede obžalovaného a poškodenej ako aj z ostatného vykonaného dokazovania.

Obžalovaný poprel spáchanie skutku kladeného mu za vinu. Jeho obhajoba spočívala v tom, že k zraneniam poškodenej došlo tak, že sa sama udrela barlou, alebo spadla. Uviedol, že on ju neudrel, oni sa iba doťahovali. Taktiež argumentoval tým, že on sa poškodenej určite nevyhrázaľ. Poškodenú urazilo to, že jej povedal, že skončí v domove dôchodcov.

Súd však obhajobe obžalovaného neuveril a považoval ju za účelovú, zjavne motivovanú snahu obžalovaného vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Výpoveď obžalovaného bola značne nevierohodná v rozpore s inými dôkazmi a nelogická a to najmä v tomu smere, že ho mala poškodená krivo obviňovať, lebo jej povedal, že skončí v domove dôchodcov, čo ju urazilo. Tvrdenie, že sa poškodená sama udrela barlou, alebo spadla, je v rozpore s ambulantnou správou poškodenej, kde lekár ako diagnózu – príčinu

zranenia stanovil udretie, bitie, kopnutie, vykrútnutie, pohryzenie, alebo poškriabanie inou osobou. Taktiež tvrdenie, že sa poškodenej nevyhrážal je v rozpore s výpoveďou poškodenej z prípravného konania ako aj nahrávkou hovoru poškodenej na tiesňovú linku.

Svedkyňa-poškodená D. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného krivo obvinila, obžalovaný ju nenapadol, zranenie si spôsobila sama keď zakopla, spadla a buchla sa o stoličku. Obžalovaný sa jej nevyhrážal, iba jej nadával, urazilo ju, keď jej povedal, že skončí v starobinci, za čo sa mu chcela pomstiť. Súd vyhodnotil zmenenú výpoveď svedkyne na hlavnom pojednávaní ako nevierohodnú a účelovú, uskutočnenú s cieľom pomôcť obžalovanému vyviníť sa z následkov jeho trestnoprávnej zodpovednosti za žalovaný skutok. Svedkyňa- poškodená je s obžalovaným v partnerskom vzťahu a vzhľadom na jej zdravotný stav je v súčasnosti na jeho pomoc odkázaná. Účasť svedkyne na hlavnom pojednávaní bola zabezpečená práve obžalovaným, pričom obaja uviedli, že mali možnosť si incident vydiskutovať a vysvetliť, pričom aj naďalej spolu časť týždňa žijú v spoločnej domácnosti. Vzhľadom na uvedené súd má za to, že poškodená s odstupom času predniesla rovnako nevierohodnú a naučenú verziu priebehu udalostí ako obžalovaný, v snahe pomôcť obžalovanému. Vyjadrenie svedkyne k rozporom svojich výpovedí v rámci ktorého uviedla, že si skutok vymyslela, chcela sa obžalovanému pomstiť za to, že ju urážal, súd vyhodnotil ako nelogické a nepresvedčivé. Tvrdenie svedkyne, že zranenie si spôsobila tak, že po tom čo obžalovaného pustila naspäť do chatky a tento ležal, sa potkla o koberec a káble ktoré mali v chatke natiahnuté a padla na drevenú okrúhlu stoličku, pričom si buchla ľavú stranu tváre, je v rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi, keď zranenia opísané v ambulantnej správe (zranenia zadnej vlasatej časti hlavy a hematómy pod ľavým a pravým okom) sú väčšieho rozsahu ako iba zranenia ľavej časti tváre. Poškodená navyše mechanizmus vzniku zranení zhodne opísala počas hovoru na tiesňovú linku, pri ošetrovaní v nemocnici ako aj počas výsluchu v prípravnom konaní, pričom tento potvrdil aj lekár v ambulantnej správe poškodenej. Aj časový sled udalostí opísaných poškodenou na hlavnom pojednávaní nesedí, keď uviedla, že k zraneniu došlo až po tom čo pustila obžalovaného naspäť do chatky, pričom v telefonickom hovore na tiesňovú linku (počas toho ako uzamkla dvere na chatke a obžalovaný bol ešte pred chatkou) už uviedla, že je zranená a obžalovaný ju zbil päšťami do tváre. Obžalovaný navyše vo svojej výpovedi priznal, že medzi ním a poškodenou došlo v chatke ku fyzickej potýčke, poškodená však túto skutočnosť vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní účelovo úplne vypustila.

Po zohľadnení ostatných vykonaných dôkazov súd za hodnovernú a objektívnu označil výpoveď, ktorú svedkyňa urobila v prípravnom konaní. Svedkyňa v prípravnom konaní po poučení podľa príslušných zákonných ustanovení podrobne, zrozumiteľne a presvedčivo popísala priebeh skutkového deja a správanie obžalovaného a to v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi (ambulantná správa, fotodokumentácia, hovor na tiesňovú linku). Tieto tvoria spolu v súhrnne reťazec priamych a nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku usvedčujú. Výpoveď poškodenej z prípravného konania znie presvedčivo aj s ohľadom na výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného, ktorý sa už v minulosti dopustil dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, keď sa vulgárne a násilne správal ku svojej bývalej priateľke a matke.

Tvrdenie poškodenej, že bola v čase skutku, resp. počas výpovede v prípravnom konaní pod vplyvom alkoholu považoval súd za účelové s cieľom znížiť výpovednú hodnotu jej predošlej výpovede a vyviníť tak obžalovaného. Poškodená poprela požívanie alkoholických nápojov tak pri telefonáte na tiesňovú linku ako aj v jej ďalších dvoch výpovediach v prípravnom konaní. Opis udalostí vo výpovedi z prípravného konania bol súvislý, zrozumiteľný a v súlade s ostatnými na vec sa vzťahujúcimi dôkazmi. Poškodená bola krátko po skutku lekársky vyšetrená, pričom ani lekár po dôslednom vyšetrení nekonštatoval u poškodenej požitie alkoholických nápojov, práve naopak konštatoval, že reč mala artikulovanú a jej chôdza bola bez titubácií. Následne ani príslušníci PZ počas výsluchov, ktoré s poškodenou vykonali nenadobudli podozrenie, že by táto mohla byť pod vplyvom alkoholu. Vzhľadom na uvedené súd mal za to, že opis skutkových udalostí a vnímanie poškodenej nebolo ovplyvnené konzumáciou alkoholických nápojov. Zápisnicu z výsluchu z prípravného konania, vykonaného takmer 18 hodín po spáchaní skutku, na základe uvedeného vyhodnotil súd za procesne použiteľný dôkaz.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keď sa poškodenej vyhrážal smrťou a to takým spôsobom, že to u nej mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký skutok spáchal na poškodenej, ktorá je zdravotne ťažko postihnutou osobou

(chránenou osobou v zmysle § 139 ods.1 písm. f) Trestného zákona). Pokiaľ obhajca obžalovaného argumentoval tým, že skutok nemožno kvalifikovať ako trestný čin nebezpečného vyhrážania, keďže konflikt, ktorý vznikol medzi obžalovaným a poškodenou nedosiahol intenzitu požadovanú na trestnú represiu, súd uvádza, že konanie obžalovaného, ktorý poškodenú (zdravotne ťažko postihnutú osobu, ktorá sa útoku nevládala brániť) najprv agresívne fyzicky napadol a spôsobil jej zranenia a následne po tom čo sa poškodená zamkla v chatke búchal na dvere chatky a pod vplyvom alkoholu sa jej vyhrážal zabitím, dosiahol intenzitu a závažnosť potrebnú pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania. Pokiaľ sa poškodená so zraneniami v chatke zamkla a zo strachu kontaktovala políciu, je zrejmé, že vyhrážka bola spôsobilá vyvolať u poškodenej dôvodnú obavu z jej uskutočnenia. Takéto agresívne konanie obžalovaného, ktorý pod vplyvom alkoholu pristúpil k poškodenej, ktorú chytiac oboma rukami pod krkom, začal škrtiť, potom ju oboma rukami chytil a ťahal za vlasy a následne ju niekoľko krát udrel zovretými pästami do oblasti tváre a hlavy a následne búšil do dverí a vyhrážal sa jej zabitím, jednoznačne dosahovalo potrebnú intenzitu na vyvolanie dôvodenej obavy, že obžalovaný splní to, čím sa vyhrážal a to aj s poukazom na fyzické vlastnosti obžalovaného v porovnaní s fyzickými vlastnosťami poškodenej (ťažko zdravotne postihnutej osoby). Obhajca obžalovaného ďalej argumentoval, že z telefonického hovoru poškodenej na tiesňovú linku, kde uviedla, že obžalovaného pustila dovnútra, lebo sa jej vyhráža, ako aj z tónu, akým poškodená hlásila túto situáciu na políciu, ktorý bol kľudný, vyplýva, že vyhrážky obžalovaného neboli spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Súd v tejto súvislosti jednak uvádza, že pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania sa nevyžaduje, aby vyhrážka u poškodenej takúto obavu aj v skutočnosti vyvolala. Poškodená uviedla, že je v zlej životnej situácii, má zdravotné problémy, žije iba z dávok v hmotnej núdzi. Z okolností prípadu je zrejmé, že žije iba vo veľmi skromných životných podmienkach, pričom dodatočné výdavky si nemôže dovoliť. Súd má za to, že reakcia poškodenej na vzniknutú situáciu, keď obžalovaného napriek vyhrážkam pustila naspäť do chatky, iba reflektuje jej životnú situáciu a bezmocnosť ktorú cítila v danej situácii, keďže sa okrem obáv o svoj život a zdravie zároveň bála, že obžalovaný poškodí chatu jej sestry a ona by nemala prostriedky na opravu a zaplatenie škody. Poškodená zároveň uviedla, že kvôli svojim diagnózam užíva viaceré lieky, ktoré majú za následok zvýšenú únavu a útlm. Z kľudného tónu hlasu poškodenej pri hovore na tiesňovú linku nemožno vzhľadom na uvedené vyvodiť záver, že by vyhrážky obžalovaného neboli spôsobilé vyvolať dôvodnú obavu u poškodenej. Prejav poškodenej mohol byť ovplyvnený predošlým užitím utlmujúcich liekov a nemožno z neho odvodzovať intenzitu vyhrážok obžalovaného. Navyše aj prejav poškodenej na hlavnom pojednávaní bol pokojný a kľudný. Z vystupovania poškodenej súd nadobudol presvedčenie, že táto nemá sklony k impulzívnemu a afektívnemu konaniu, na základe čoho sa javí verzia prezentovaná poškodenou a obžalovaným na hlavnom pojednávaní (poškodená mala obžalovaného nahlásiť na políciu v afekte, iba z dôvodu že ju urazil) za nepravdepodobnú a nelogickú. Pokiaľ ide o zavinenie, s poukazom na popis skutku a všetky zistené skutočnosti uvedené v odôvodnení tohto rozsudku, je možné bez najmenších pochybností uzavrieť, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaný zároveň vedel, že poškodená je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom aj agresívny verbálny prejav obžalovaného (obžalovaný poškodenej nadával do „kriplov“ a, že skončí v domove dôchodcov) súvisel so zdravotným stavom poškodenej s účelom umocnenia účinku trestného činu voči poškodenej.

Z odpisu Registra trestov vyplýva, že obžalovaný má evidovaných 5 záznamov (vo vzťahu k 4 záznamom sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený). Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 03.04.2023, sp.zn. 1T/19/2023, právoplatným dňa 22.04.2023, bol obžalovaný odsúdený pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods.1 a ods. 2 Trestného zákona, na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 22.04.2028.

Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov mal súd preukázané, že u obžalovaného sú evidované 3 záznamy, pričom dňa 01.05.2018 bol priestupkovo potrestaný za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, keď dňa 01.05.2018 okolo 01:10 hod. mal fyzicky napadnúť svoju bývalú partnerku tak, že jej spôsobil zranenia s dobou liečenia do 7 dní a mal sa jej vyhrážať fyzickou likvidáciou. Dňa 10.11.2020 sa obžalovaný dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď pod vplyvom alkoholu chytil svojej matke obidve ruky, vulgárne jej nadával a následne ju buchol rukou do oblastí pŕs.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, a ktorý určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 360 ods. 2 Trestného zákona) v rozpätí od 6 mesiacov do 3 rokov. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd nezistil žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti podľa § 36, § 37 Trestného zákona, súd preto trestnú sadzbu neupravoval.

Vzhľadom na osobu páchatela a na možnosti jeho nápravy, ako aj na povahu a následok spáchaného trestného činu dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie jeho represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie a tiež zložky výchovnej bude postačujúci aj trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov. Pretože sa obžalovaný súdeného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, rešpektujúc ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, nebolo možné rozhodnúť o podmiennečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody. Pri ukladaní trestu súd prihliadol i na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, keď tento bol len v apríli tohto roku právoplatne odsúdený za zločin, ako aj na skutočnosť, že obžalovaný bol už dva krát priestupkovo potrestaný za narušenie občianskeho spolunažívania z dôvodu vulgárneho a násilného správania. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že je pre dosiahnutie účelu trestu nevyhnutné pôsobiť na obžalovaného priamo výkonom trestu a uloženie alternatívneho druhu trestu v prípade obžalovaného by bolo neprimerane mierne.

Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže tento nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.